

Συνάντηση του Προεδρείου της ΓΣΕΒΕΕ με το νέο Διοικητή του ΟΑΕΕ, κ. Τάσο Πετρόπουλο.

Συνάντηση με το νέο Διοικητή του ΟΑΕΕ, κ. Τάσο Πετρόπουλο και τον Υποδιοικητή του ΟΑΕΕ, κ. Δημήτρη Χριστοφορίδη είχε το Προεδρείο της ΓΣΕΒΕΕ με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Γενικής Συνομοσπονδίας, κ. Γιώργο Καββαθά.

Το Προεδρείο της ΓΣΕΒΕΕ παρέδωσε στον κ. Πετρόπουλο υπόμνημα με τις θέσεις και τις προτάσεις της ΓΣΕΒΕΕ για τα προβλήματα που αφορούν στη βιωσιμότητα του ταμείου και στους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ. Από την πλευρά του ο κ. Πετρόπουλος ζήτησε η συζήτηση επ' αυτών να γίνει στις αρχές του επόμενου μήνα θέτοντας ως προτεραιότητα την επιτυχία του μέτρου των 100 δόσεων για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τον ΟΑΕΕ.

Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από την επιτυχία ή όχι του μέτρου των 100 δόσεων, η ΓΣΕΒΕΕ θα συνεχίσει τις προσπάθειες της για την προώθηση και υλοποίηση των θέσεων της όπως διατυπώνονται στο υπόμνημα που κατέθεσε.

Το υπόμνημα έχει ως εξής:

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΟΑΕΕ

1. Εγγυημένη και επαρκής κρατική χρηματοδότηση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως εξορισμού πηγάζει από τον Δημόσιο Χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης
2. Εύρεση νέων πηγών χρηματοδότησης του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης της χώρας. Η εξέλιξη των δεικτών απασχόλησης την τελευταία τριετία υποδηλώνει ότι η εργασία δεν μπορεί πλέον να σηκώσει στον ίδιο βαθμό το κύριο βάρος χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος, των παροχών πρόνοιας και της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Παρότι η θέση της ΓΣΕΒΕΕ επί της αρχής είναι η κατάργηση κάθε έκτακτου τέλους ή επιβάρυνσης προς τις επιχειρήσεις, ωστόσο δεδομένων των συνθηκών και για όσο καιρό εισπράττεται το τέλος επιτηδεύματος θεωρούμε ότι θα πρέπει να αποδίδεται ανταποδοτικά υπέρ του ΟΑΕΕ και όχι για τα ελλείμματα του προϋπολογισμού.
3. Αποδέσμευση της θεώρησης βιβλιαρίων υγείας από την ασφαλιστική ενημερότητα.
4. «Πάγωμα» (κεφαλαιοποίηση) των μέχρι σήμερα ασφαλιστικών οφειλών, δίνοντας στον οφειλέτη τη δυνατότητα, την οποία δεν έχει σήμερα, για μεταφορά ασφαλιστικού χρόνου στο τέλος του ασφαλιστικού βίου.
5. Παροχή της δυνατότητας στον ασφαλισμένο, να επιλέξει ελεύθερα ασφαλιστική κατηγορία, τουλάχιστον για τα δυο επόμενα έτη, πληρώνοντας, ακόμη κι αν έχει οφειλές, μόνο τις τρέχουσες εισφορές του. Από αυτό το μέτρο, με μετριοπαθείς εκτιμήσεις του ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ υπολογίζεται, ότι, με

την ενεργοποίηση των μισών οφειλετών του Οργανισμού (~200.000 ασφαλισμένοι), μπορούν να εισρεύσουν στα ταμεία του ΟΑΕΕ περισσότερα από 600 εκ €/ έτος.

6. Αύξηση του ποσού οφειλής που μπορεί να παρακρατηθεί από τη σύνταξη του οφειλέτη στα 40.000 €, με παράλληλη διόρθωση της εγκυκλίου του ΟΑΕΕ σχετικά με τον αριθμό των 30 μηνιαίων κατώτατων συντάξεων, που είναι σήμερα, στις 80 κατώτατες συντάξεις.

7. Ειδική μέριμνα για υπερήλικες ασφαλισμένους, που έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας, οι οποίοι έχοντας οφειλή άνω των 20.000€, έχουν τερματίσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Αυτές οι περιπτώσεις είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστούν με αυξημένα ανθρωπιστικά κριτήρια και να τους δοθεί η δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν, λαμβάνοντας την εθνική σύνταξη με ό, τι μπορεί να προκύψει αναλογικά από τις εισφορές που έχουν καταβάλει. Σημειώνεται, ότι στον ΟΑΕΕ δεν υπάρχουν διατάξεις, όπως ισχύουν σε άλλους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, που να προβλέπουν πρόωρη και κατ' επέκταση μειωμένη συνταξιοδότηση. Επίσης υπάρχει μία κατηγορία ασφαλισμένων, οι οποίοι δεν έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας και χρειάζεται να ληφθεί ειδική μέριμνα.

8. Δημιουργία κατώτατης ασφαλιστικής κλάσης στον ΟΑΕΕ, ανταγωνιστικής προς τον ΟΓΑ, για την ένταξη των ασφαλισμένων που ανήκουν στις προαιρετικές περιοχές. Όλοι οι επιτηδευματίες να υπόκεινται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, χωρίς καμία χαριστική εξαίρεση, αλλά λαμβάνοντας υπ' όψιν ιδιαίτερες γεωγραφικές συνθήκες (στη λογική των προαιρετικών περιοχών)

9. Διεύρυνση, χωρίς προϋποθέσεις-αποκλεισμούς τεχνικής φύσης, των αποδεκτών του βοηθήματος ανεργίας, εφόσον έχουν συνεισφέρει, μέσω των ασφαλιστικών τους εισφορών στον Ειδικό Λογαριασμό Ανεργίας.

10. Άμεσος εξορθολογισμός της λειτουργίας του ΟΑΕΕ έτσι ώστε αφενός να ενδυναμωθεί η εισπρακτική του ικανότητα και αφετέρου να αποκατασταθεί η αξιοπιστία του ως προς τις παροχές και τις υπηρεσίες που προσφέρει, τόσο στους ασφαλισμένους όσο και στους συνταξιούχους. Η Διοίκηση πρέπει να αντιληφθεί ότι βασικός της ρόλος δεν είναι αυτός του τιμωρού, αλλά της υποστήριξης του ασφαλισμένου.